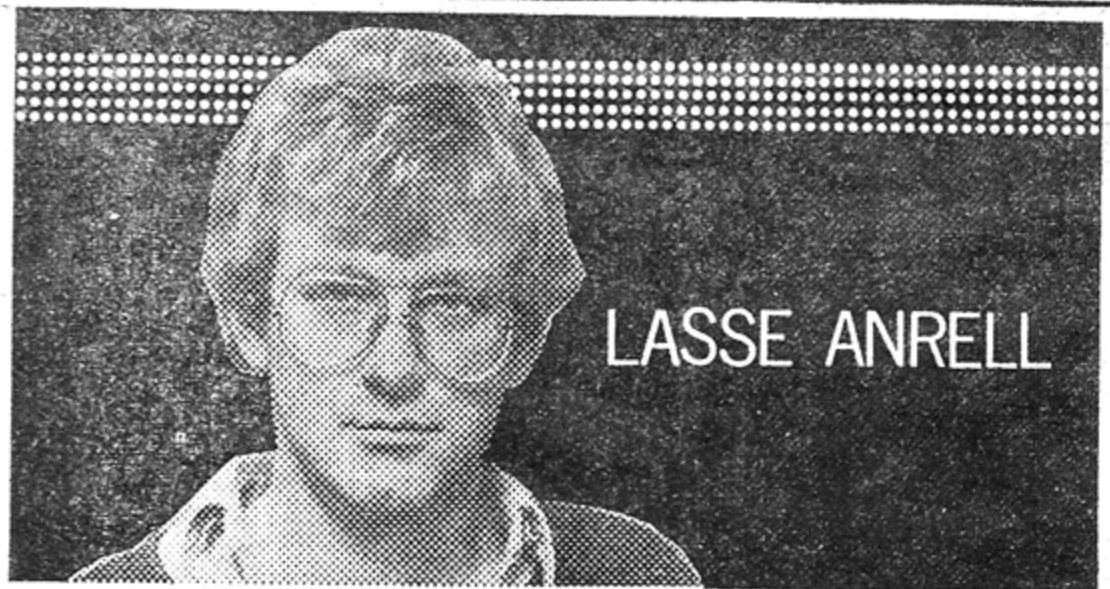

LASSE ANRELL

Vad ska hända med närradion? Sedan 1 juli måste de olika stationerna betala till Stim för sitt musikspelande. Men musiken och de hätska utfallen mot Stim fortsätter.

Samtidigt måste den senaste tidens debatt vara helt obegriplig för många runt om i landet.

Vad är närradion egentligen?

Närradio finns på 300 platser.

En ganska normal station är säkert den i Jönköping som en vanlig vardag sänder ca tio program. Nästan alla av religiös karaktär. I programmen spelas mycket musik — bland annat direktsändningar med lokala kristna förmågor.

Programmen är, så vitt jag kan bedöma det, stelt utformade och har inte bidragit till att utveckla radion som medium.

Jönköping har kort sagt fått ännu en kyrka i sin kommun.

I Stockholm, däremot, är närradion något helt annat. Här har den bidragit till att bredda samhällsdebatten och har dessutom gett stockholmarna en levande musikradio.

Jag har verkligen ingen förståelse för de på närradion som gång på gång spyr sin ilska över Stim och musikernas krav på ersättning för sin musik. Utfall som ofta är vidriga i sin fördomsfullhet. Det är dessutom i högsta grad rimligt att en artist åtminstone får betalt för att han hjälper till med att sprida exempelvis moderaternas budskap.

FRI MEN ÄNDÅ BUNDEN

Däremot har jag förståelse för att närradion gärna vill leva vidare. Egentligen var det ganska självklart att det skulle gå så här. Närradion är en omöjlig konstruktion. En fri radio, men ändå ofri. En oberoende radio som är beroende. Inte av reklamintäkter utan av olika instansers goda vilja.

I en artikel i vintras pekade jag på vad som skulle hända när Stim fick upp ögonen för musiken i närradion. Vilka stationer skulle då överleva. Och framför allt hur?

En del av discostationerna har redan försvunnit från Stockholms närradio. Men många finns kvar. Dom överträffar varandra just nu i fråga om olika sätt att skaka fram pengar. Stationernas förhållande till grammfonbranschen är också inte helt utredd. Men värd att undersökas. Det är redan helt klart att bolagen är intresserade av att plugga skivor i närradion. Stannar det där?

I Jönköping sände i höstas den lokala M-klubben (M = Motormännens riksförbund) direkta reklamprogram för sina resor och sin affärsdrivande verksamhet. Reklamen i närradion måste granskas.

GENOMTÄNKTA ROCKPROGRAM

Respekten för budskapet i radio är visserligen redan i grunden skadat. Ingen kan längre tro att det är sanning om något påstås i radio. Det är naturligtvis sunt att det gått så. Men säkert oroande för en del.

Mycket av den musik som sänds i Stockholms närradio är alltså disco. Långtifrån allt, men mycket. Ett undantag är exempelvis Rosa Honung som gör genomtänkta rockprogram. Program som Sveriges radio aldrig skulle tänka sig att sända.

Men discon dominerar. SBC är redan en etablerad station. Stockholms universitets studentkår med flåshurtige disc-jockeyn Stuart Ward försöker bli det. Och så vidare.

SLÄTSTRUKEN OCH ANPASSAD

Musiken är i och för sig ofta slätstruken och anpassad. Men oftast är den åtminstone gjord av folk som vet vad dom sysslar med och varför.

Därför är också närradion i Stockholm betydligt mer levande och roligare att lyssna till än den stela melodiradion. När man bara är ute efter musik.

Per Anders Hellqvist — som gör utmärkta radioprogram med klassisk musik — tycker dock (i en artikel i AB) att det är fel att det är så. Som vanligt debatterar han en musik han vare sig förstår eller tycker om. För honom är det helt otänkbart att man kan utveckla sitt musikaliska öra genom ett medvetet lyssnande på rockmusik. Utifrån det grundar han sin teori att det spelas för mycket amerikansk och engelsk rock i radio. När det istället är tvärtom.

Utan en väl fungerande radio som spelar rockmusik och disco och all den musik som formar dagens ungdom får vi inte bara sämre musiker, vi som lyssnar blir också utlämnade på att köpa dyra skivor och kassetter.

Tvärtom vad Per Anders Hellqvist försäkrar, så gynnar inte en populärmusikalisk radio musikindustrin.

Det är istället så att Sverige med världens sämsta radio har världens högsta konsumtion av grammfonskivor och kassetter. Det är ett helt klart samband.

Och vem vill egentligen lyssna på ett dött kassetband i sin bandspelare när man istället kunde höra ett levande radio-program?